

Από τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον

Η υπακοή φέρνει ευλογίες

Η γνώση της αλήθειας και οι απαντήσεις στα μεγάλα ερωτήματά μας έρχονται σε εμάς καθώς είμαστε υπάκουοι στις εντολές του Θεού.

Αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές, πόσο ευγνώμων είμαι που είμαι μαζί σας αυτό το πρωί. Κάνω μία παράκληση για την πίστη και τις προσευχές σας καθώς ανταποκρίνομαι στο pronόμιο να απευθύνομαι προς εσάς.

Διαμέσου των αιώνων, άνδρες και γυναίκες έχουν επιζητήσει τη γνώση και την κατανόηση σχετικά με αυτήν τη θνητή ύπαρξη και τη θέση και τον σκοπό τους σε αυτήν, καθώς επίσης και την οδό προς την ειρήνη και την ευδαιμονία. Μία τέτοια αναζήτηση αναλαμβάνεται από τον καθέναν μας.

Αυτή η γνώση και κατανόηση είναι διαθέσιμες σε όλη την ανθρωπότητα. Περιέχονται στις αλήθειες που είναι αιώνιες. Στο Δίδαχό και Διαθήκες, τμήμα 1, εδάφιο 39, διαβάζουμε: «Ίδέστε, και να, ο Κύριος είναι Θεός, και το Πνεύμα καταθέτει μαρτυρία, και η μαρτυρία είναι αληθινή, και η αλήθεια διαρκεί στον αιώνα του αιώνος».

Ο ποιητής έγραψε:

*Αν και τα πάντα στους ουραμούς
και τη γη εξαφανισθούν,
η αλήθεια, η ουσία της ύπαρξης,
θα υπερνικά τα χειρότερα
αιώνια, αμετάβλητη, εσαι¹.*

Ορισμένοι θα ρωτούσαν: «Πού μπορεί να βρεθεί τέτοια αλήθεια και πώς να την αναγνωρίσουμε;» Σε μια αποκάλυψη που δόθηκε στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ στο Κίρτλαντ του Οχάιο, τον Μάιο του 1833, ο Κύριος δήλωσε:

«Η αλήθεια είναι γνώση των πραγμάτων όπως είναι, και όπως ήταν, και όπως πρόκειται να συμβούν...»

«Το Πνεύμα τής αλήθειας είναι από το Θεό...»

«Και κανένας άνθρωπος δε λαβαίνει πληρότητα παρά μόνο αν τηρεί τις εντολές του.

«Αυτός που τηρεί τις εντολές [του Θεού], λαβαίνει αλήθεια και φως μέχρι να δοξαστεί με την αλήθεια και να γνωρίζει τα πάντα»².

Τι ένδοξη υπόσχεση! «Αυτός που τηρεί τις εντολές [του Θεού], λαβαίνει

αλήθεια και φως μέχρι να δοξαστεί με την αλήθεια και να γνωρίζει τα πάντα».

Δεν υπάρχει ανάγκη για εσάς ή για εμένα, αυτήν την εποχή όπου έχουμε πολλή γνώση και η πληρότητα του Ευαγγελίου έχει αποκατασταθεί, να αποπλεύσουμε σε αχαρτογράφητες θάλασσες ή να ταξιδεύουμε σε ασημάδευτους δρόμους σε αναζήτηση της αλήθειας. Ο στοργικός Επουράνιος Πατέρας έχει χαράξει την πορεία μας και έχει παράσχει έναν διαρκή οδηγό—δηλαδή την υπακοή. Η γνώση της αλήθειας και οι απαντήσεις στα μεγάλα ερωτήματά μας έρχονται σε εμάς καθώς είμαστε υπάκουοι στις εντολές του Θεού.

Μαθαίνουμε υπακοή καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής μας. Αρχής γενομένης όταν είμαστε πολύ μικροί, οι υπεύθυνοι για τη φροντίδα μας θέτουν κατευθυντήριες οδηγίες και κανόνες για να διασφαλίζουν την ασφάλειά μας. Η ζωή θα ήταν απλούστερη για όλους εμάς, αν υπακούσαμε σε τέτοιους κανόνες τελείως. Εντούτοις, πολλοί από εμάς μαθαίνουμε μέσω εμπειριών, τη σοφία της υπακοής.

Όταν μεγάλωνα, κάθε καλοκαίρι, από νωρίς τον Ιούλιο μέχρι νωρίς τον Σεπτέμβριο, η οικογένειά μου έμενε στο Ξυλόσπιτό μας στο Βίβιαν Παρκ, στο Πρόβο Κάννιον της Γιούτας.

Ένας από τους καλύτερους φίλους μου, κατά τη διάρκεια αυτών των ανέμελων ημερών στο φαράγγι, ήταν ο Ντάνυ Λάρσεν, του οποίου η οικογένεια είχε επίσης ένα Ξυλόσπιτο στο Βίβιαν Παρκ. Κάθε ημέρα, εκείνος

και εγώ περιπλανιόμασταν σε αυτόν τον παράδεισο των αγοριών, ψαρεύοντας στο ρυάκι και το ποτάμι, συλλέγοντας πέτρες και άλλους θησαυρούς, κάνοντας πεζοπορία, κάνοντας αναρρίχηση και απλώς, απολαμβάνοντας κάθε λεπτό κάθε ώρας της κάθε ημέρας.

Ένα πρωινό, εγώ και ο Ντάνυ αποφασίσαμε ότι θέλαμε να ανάψουμε φωτιά στην κατασκήνωση εκείνο το βράδυ, με όλους τους φίλους μας από το φαράγγι. Απλώς χρειαζόταν να καθαρίσουμε μια περιοχή σε ένα κοντινό χωράφι, όπου θα μπορούσαμε να συγκεντρωθούμε όλοι. Το γρασίδι του Ιουνίου, το οποίο κάλυπτε το χωράφι, είχε γίνει ξηρό και ακανθώδες, καθιστώντας το χωράφι ακατάλληλο για τους σκοπούς μας. Αρχίσαμε να βγάζουμε το ψηλό γρασίδι, σχεδιάζοντας να καθαρίσουμε μία μεγάλη, κυκλική περιοχή. Τραβούσαμε απότομα και σέρναμε με όλη μας τη δύναμη, αλλά το μόνο που καταφέραμε να ξεριζώσουμε ήταν μικρές χούφτες από πεισματάρικα ζιζάνια. Ξέραμε ότι αυτή η εργασία θα μπορούσε να πάρει ολόκληρη την ημέρα και ήδη η ενέργεια και ο ενθουσιασμός μας μειώνονταν.

Και τότε αυτό που νόμιζα ότι ήταν η τέλεια λύση, ήλθε στο οκτάχρονο μυαλό μου. Είπα στον Ντάνυ: «Αυτό που χρειάζεται να κάνουμε μόνο είναι να βάλουμε φωτιά σε αυτά τα ζιζάνια. Απλώς θα κάψουμε έναν κύκλο ανάμεσα στα ζιζάνια!» Συμφώνησε αμέσως και έτρεξα στο ξυλόσπιτό μας για να πάρω λίγα σπύρτα.

Για να μη νομίζει κανείς από εσάς ότι μας επιτρεπόταν να χρησιμοποιούμε σπύρτα στη νεαρή ηλικία των οκτώ ετών, θέλω να διευκρινίσω ότι απαγορευόταν τόσο στον Ντάνυ όσο και σε εμένα να τα χρησιμοποιούμε χωρίς την επίβλεψη ενήλικου. Και οι δύο μας είχαμε προειδοποιηθεί επανειλημμένως για τους κινδύνους της φωτιάς. Εντούτοις, ήξερα πού φύλαγε η οικογένειά μου τα σπύρτα και εμείς έπρεπε να

καθαρίσουμε εκείνο το χωράφι. Χωρίς άλλη σκέψη, έτρεξα στο ξυλόσπιτό μας και άρπαξα λίγα σπύρτα, βεβαιώνοντας ότι κανείς δεν έβλεπε. Τα έκρυψα γρήγορα σε μία από τις τσέπες μου.

Έτρεξα πίσω στον Ντάνυ, ενθουσιασμένος που είχα στην τσέπη μου τη λύση στο πρόβλημά μας. Ενθουμούμαι που νόμιζα ότι η φωτιά θα έκαιγε μόνον όσο θέλαμε και μετά, κάπως, με κάποιο μαγικό τρόπο, θα έσβηνε από μόνη της.

Άναψα ένα σπύρτο σε μία πέτρα και έβαλα φωτιά στο ξηραμένο γρασίδι του Ιουνίου. Άναψε σαν να είχε ποτιστεί με βενζίνη. Στην αρχή, εγώ και ο Ντάνυ ήμαστε κατενθουσιασμένοι καθώς παρατηρούσαμε να εξαφανίζονται τα ζιζάνια, αλλά σύντομα φάνηκε ότι η φωτιά δεν επρόκειτο να σβήσει από μόνη της. Πανικοβληθήκαμε καθώς συνειδητοποιήσαμε ότι δεν υπήρχε τίποτε που μπορούσαμε να κάνουμε για να την σταματήσουμε. Οι απειλητικές φλόγες άρχισαν να ακολουθούν το άγριο γρασίδι στη βουνοπλαγιά, θέτοντας σε κίνδυνο τα πεύκα και τα πάντα στο διάβα τους.

Τελικώς, δεν είχαμε καμία επιλογή παρά να τρέξουμε για βοήθεια. Σύντομα όλοι οι διαθέσιμοι άνδρες και γυναίκες στο Βίβιαν Παρκ έτρεχαν πέρα-δώθε με βρεγμένες τσάντες από λινάτσα, κτυπώντας τις φλόγες σε μια προσπάθεια να τις σβήσουν. Ύστερα από αρκετές ώρες οι τελευταίες απομείνουσες ανθρακικές έσβησαν. Τα πεύκα που ήταν ζωντανά για χρόνια είχαν σωθεί, όπως και τα σπύρτα, στα οποία τελικώς θα είχαν φθάσει οι φλόγες.

Ο Ντάνυ και εγώ πήραμε μερικά δύσκολα αλλά σημαντικά μαθήματα εκείνη την ημέρα—μέγα μέρος εκ των οποίων ήταν η σημασία της υπακοής.

Υπάρχουν κανόνες και νόμοι για να διασφαλίζουν τη σωματική μας ασφάλεια. Ομοίως, ο Κύριος έχει παράσχει κατευθυντήριες οδηγίες και εντολές, για να διασφαλίσει την πνευματική μας ασφάλεια, ούτως

ώστε να μπορέσουμε με επιτυχία να πλοηγηθούμε σε αυτήν τη συχνά δόλια ηθική ύπαρξη και να επιστρέψουμε τελικώς στον Επουράνιο Πατέρα μας.

Πριν από αιώνες, ο Σαμουήλ δήλωσε με θάρρος σε μία γενεά ανθρώπων που είχαν βαθιά ριζωμένη στην παράδοσή τους τη θυσία των ζώων: «Δες, η υποταγή είναι καλύτερη από τη θυσία: η υπακοή, παρά το πάχος των κριαριών»³.

Σε αυτήν τη θείκη νομή, ο Κύριος απεκάλυψε στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ ότι απαιτεί: «την καρδιά και πρόθυμο νου. Και οι πρόθυμοι και οι υπάκουοι θα φάνε από τα αγαθά της γης της Σιών σε τούτες τις τελευταίες ημέρες»⁴.

Όλοι οι προφήτες, αρχαίοι και σύγχρονοι, γνωρίζουν ότι η υπακοή είναι ουσιώδης για τη σωτηρία μας. Ο Νεφί δήλωσε: «Θα πάω και θα κάνω αυτά που ο Κύριος πρόσταξε»⁵. Αν και άλλοι κλονίσθηκαν στην πίστη τους και την υπακοή τους, ούτε μια φορά δεν απέτυχε ο Νεφί να κάνει αυτά που του ζήτησε ο Κύριος. Πολλές γενεές έχουν ευλογηθεί ως αποτέλεσμα.

Η ιστορία του Αβραάμ και του Ισαάκ είναι μια πολύ εμπνευσμένη ιστορία υπακοής. Πόσο εξαιρετικά δύσκολο θα έπρεπε να ήταν για τον Αβραάμ, υπακούοντας στην εντολή του Θεού, να πάει τον αγαπημένο γιο του Ισαάκ στη γη του Μοριά, για να τον προσφέρει ως θυσία. Μπορούμε να φαντασθούμε το βάρος στην καρδιά του Αβραάμ καθώς ταξίδευε προς το καθορισμένο μέρος; Ασφαλώς η αγωνία πρέπει να είχε κάνει τόσο το σώμα όσο και τον νου του να υποφέρουν πολύ καθώς έδεσε τον Ισαάκ, τον τοποθέτησε επάνω στον βωμό και πήρε το μαχαίρι για να τον φονεύσει. Με ακλόνητη πίστη και ανεπιφύλακτη εμπιστοσύνη στον Κύριο, ανταποκρίθηκε στην εντολή του Κυρίου. Η προκήρυξη ήταν πολύ υπέροχη και ο Αβραάμ πρέπει να ήταν υπερβολικά ευτυχής όταν ήλθε αυτή: «Μην επιβάλλεις το χέρι σου επάνω στο παιδάκι, και μη του

κάνεις τίποτε· επειδή, τώρα γνώρισα ότι εσύ φοβάσαι τον Θεό, επειδή δεν λυπήθηκες τον γιο σου τον μονογενή για μένα»⁶.

Ο Αβραάμ είχε δοκιμασθεί και, οπότε για την πίστη του και την υπακοή του ο Κύριος τού έδωσε αυτήν την ένδοξη υπόσχεση: «Και διαμέσου του σπέρματός σου θα ευλογηθούν όλα τα έθνη τής γης, επειδή υπάκουσες στη φωνή μου»⁷.

Αν και δεν μας ζητείται να αποδείξουμε την υπακοή μας με έναν τέτοιο δραματικό και συναισθηματικώς επίπονο τρόπο, η υπακοή απαιτείται από εμάς εξίσου.

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ δήλωσε τον Οκτώβριο του 1873: «Η υπακοή είναι ο πρώτος νόμος των ουρανών»⁸.

Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι είπε: «Η ευτυχία των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, η ειρήνη των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, η πρόοδος των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, η ευημερία των Αγίων των Τελευταίων Ημερών και η αιώνια σωτηρία και υπερύψωση αυτού του λαού εναπόκειται στο να βαδίζουν με υπακοή προς συμβουλές του... Θεού»⁹.

Η υπακοή είναι ένα κοινό χαρακτηριστικό των προφητών. Έχει παράσχει δύναμη και γνώση σε αυτούς διαμέσου των αιώνων. Είναι ουσιαδές να συνειδητοποιήσουμε ότι κι εμείς δικαιούμαστε αυτήν την πηγή δυνάμεως και γνώσεως. Είναι άμεσα διαθέσιμη στον καθέναν από εμάς σήμερα καθώς υπακούμε στις εντολές του Θεού.

Καθ' όλη τη διάρκεια των ετών, έχω γνωρίσει αμέτρητα άτομα τα οποία ήταν ιδιαίτερος πιστά και υπάκουα. Έχω ευλογηθεί και εμπνευσθεί από αυτά. Επιτρέψατέ μου να μοιρασθώ μαζί σας μία αφήγηση για δύο τέτοια άτομα.

Ο Βάλτερ Κράουζε ήταν ένα σταθερό μέλος της Εκκλησίας, το οποίο μαζί με την οικογένειά του ζούσε σε αυτό που έγινε γνωστό ως Ανατολική Γερμανία, μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Παρά τις δυσχέρειες που αντιμετώπιζε λόγω έλλειψης

ελευθερίας σε εκείνη την περιοχή του κόσμου τότε, ο αδελφός Κράουζε ήταν ένας άνδρας ο οποίος αγαπούσε και υπηρετούσε τον Κύριο. Πιστώσ και ευσυνειδήτως εκπλήρωνε κάθε ανάθεση που του δινόταν.

Ο άλλος άνδρας, ο Γιόχαν Ντεντόρφερ, ένας γηγενής από την Ουγγαρία, μεταστράφηκε στην Εκκλησία στη Γερμανία και βαπτίσθηκε εκεί το 1911 σε ηλικία 17 ετών. Λίγο αργότερα επέστρεψε στην Ουγγαρία. Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, βρέθηκε κυριολεκτικώς φυλακισμένος στην πατρίδα του, στην πόλη Ντέμπρετσεν. Η ελευθερία είχε επίσης αφαιρεθεί από τον λαό της Ουγγαρίας.

Ο αδελφός Βάλτερ Κράουζε, ο οποίος δεν ήξερε τον αδελφό Ντεντόρφερ, έλαβε την ανάθεση να είναι οικογενειακός του διδάσκαλος και να τον επισκέπτεται επί τακτικής βάσεως. Ο αδελφός Κράουζε κάλεσε τον συνάδελφό του οικογενειακό διδάσκαλο και του είπε: «Έχουμε λάβει την ανάθεση να επισκεφθούμε τον αδελφό Γιόχαν Ντεντόρφερ. Θα ήσουν διαθέσιμος να έλθεις μαζί μου αυτήν την εβδομάδα για να τον δούμε και να του δώσουμε ένα ευαγγελικό μήνυμα;» Και μετά προσέθεσε: «Ο αδελφός Ντεντόρφερ ζει στην Ουγγαρία».

Ο σαοτισμένος συνάδελφός του ρώτησε: «Πότε θα φύγουμε;»

«Άριο», ήλθε η απάντηση από τον αδελφό Κράουζε.

«Πότε θα επιστρέψουμε σπίτι», ρώτησε ο συνάδελφος.

Ο αδελφός Κράουζε απήντησε: «Ω, σε καμιά εβδομάδα—αν *επιστρέψουμε*».

Οι δύο οικογενειακοί διδάσκαλοι έφυγαν για να επισκεφθούν τον αδελφό Ντεντόρφερ, ταξιδεύοντας με τρένο και λεωφορείο από τη βορειοανατολική περιοχή της Γερμανίας στο Ντέμπρετσεν της Ουγγαρίας—ένα μακρινό ταξίδι. Ο αδελφός Ντεντόρφερ δεν είχε οικογενειακούς δασκάλους από πριν τον πόλεμο. Τώρα, όταν είδε αυτούς τους υπηρέτες του Κυρίου,

ευγνωμοσύνη τον κατακυρίευσε που είχαν έλθει. Στην αρχή, ηρνήθη να τους χαιρετίσει διά χειραψίας. Αντιθέτως, πήγε στο υπνοδωμάτιό του και πήρε από ένα μικρό ερμάριο ένα κουτί που περιείχε τα δέκατά του, που είχε φυλάξει για χρόνια. Παρουσίασε τα δέκατα στους οικογενειακούς διδασκάλους του και είπε: «Τώρα έχω εκπληρώσει τις υποχρεώσεις των δεκάτων μου με τον Κύριο. *Τώρα* αισθάνομαι άξιος να χαιρετίσω διά χειραψίας τους υπηρέτες του Κυρίου!» Ο αδελφός Κράουζε μού είπε αργότερα ότι τα λόγια δεν μπορούσαν να περιγράψουν πόσο είχε συγκινηθεί που ο πιστός αυτός αδελφός, ο οποίος δεν είχε καμιά επαφή με την Εκκλησία για πολλά χρόνια, είχε κρατήσει με υπακοή και συνέπεια από τα πεινχρά του εισοδήματα το 10 τοις εκατό, για να πληρώσει με αυτό τα δέκατά του. Τα είχε φυλάξει χωρίς να ξέρει πότε ή αν θα είχε το πρόνομο να τα πληρώσει.

Ο αδελφός Κράουζε απεβίωσε πριν από εννέα χρόνια, σε ηλικία 94 ετών. Υπηρετήσε πιστά και υπάκουα σε όλη του τη ζωή και αποτελούσε έμπνευση για εμένα και όλους όσους τον ήξεραν. Όταν του εξητέτο να εκπληρώσει αναθέσεις, ποτέ δεν αμφέβαλε, ποτέ δεν μουρμούρουσε και ποτέ δεν προέβαλλε δικαιολογίες.

Αδελφοί και αδελφές μου, η μεγάλη δοκιμασία αυτής της ζωής είναι η υπακοή. «Και να τους δοκιμάσουμε με αυτό», είπε ο Κύριος «για να δούμε αν θα κάνουν όλα όσα ο Κύριος ο Θεός τους τούς προστάξει»¹⁰.

Δήλωσε ο Σωτήρας: «Γιατί όλοι όσοι θέλουν να έχουν μια ευλογία από τα χέρια μου πρέπει να ακολουθήσουν το νόμο ο οποίος έχει οριστεί γι' αυτήν την ευλογία, και τις συνθήκες του, όπως θεσπίστηκαν πριν τη θεμελίωση τού κόσμου»¹¹

Κανένα μεγαλύτερο παράδειγμα υπακοής δεν υπάρχει από εκείνο του Σωτήρος μας. Για Εκείνον παρατήρησε ο Παύλος:

«Παρόλο που ήταν υιός, έμαθε την υπακοή από όσα έπαθε.

»Και αφού έγινε τέλειος, καταστάθηκε αίτιος αιώνιας σωτηρίας σε όλους αυτούς που τον υπακούν»¹².

Ο Σωτήρας επέδειξε γνήσια αγάπη του Θεού, ζώντας την τέλεια ζωή, τιμώντας την ιερά αποστολή Του. Ποτέ δεν ήταν υπερόπτης. Ποτέ δεν φούσκωνε από υπερηφάνεια. Ποτέ δεν ήταν άπιστος. Πάντοτε ήταν ταπεινός. Πάντοτε ήταν ειλικρινής. Πάντοτε ήταν υπάκουος.

Αν και μπήκε σε πειρασμό από εκείνον τον δάσκαλο της εξαπάτησης, δηλαδή τον διάβολο, αν και ήταν σωματικώς αποδυναμωμένος από την νηστεία 40 ημερών και 40 νυκτών και ήταν πεινασμένος, εντούτοις όταν ο πονηρός προσέφερε στον Ιησού τις πιο δελεαστικές και ελκυστικές προτάσεις, μας έδωσε ένα θείο παράδειγμα υπακοής, αρνούμενος να παρεκκλίνει από αυτό που γνώριζε ότι ήταν το σωστό¹³.

Όταν ήλθε αντιμέτωπος με την αγωνία της Γεθσημανή, όπου υπέμεινε τέτοιο πόνο, ώστε «ο ιδρώτας του σαν θρόμβοι αίματος κατέβαιναν στη γη»¹⁴, απετέλεσε παράδειγμα του υπάκουου Υιού, λέγοντας:

«Πατέρα, αν θέλεις, να απομακρύνεις από μένα τούτο το ποτήρι· όμως, όχι το δικό μου θέλημα, αλλά το δικό σου ας γίνει»¹⁵.

Καθώς ο Σωτήρας έδωσε την εντολή στους πρώτους Του αποστόλους, έτσι δίδει την εντολή σε εσάς και σε εμένα: «Ακολουθή με»¹⁶. Είμαστε πρόθυμοι να υπακούσουμε;

Η γνώση που επιζητούμε, οι απαντήσεις που λαχταρούμε και η δύναμη που επιθυμούμε σήμερα, για να ανταποκριθούμε στις δυσκολίες ενός περίπλοκου και μεταβαλλόμενου κόσμου, μπορούν να είναι δικά μας, όταν υπακούμε προθύμως στις εντολές του Κυρίου. Παραθέτω για άλλη μια φορά τα λόγια του Κυρίου: «Αυτός που τηρεί τις εντολές [του Θεού], λαβαίνει αλήθεια και φως μέχρι να δοξαστεί με την αλήθεια και να γνωρίζει τα πάντα»¹⁷.

Είναι η ταπεινή προσευχή μου, ώστε να ευλογηθούμε με τις πλούσιες ανταμοιβές υπεσχημένες στους υπάκουους. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, του Κυρίου και Σωτήρος μας, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. «Η αλήθεια διαμάντι» *Υμνοι και παιδικά τραγούδια*, αρ. 31
2. Διδαχή και Διαθήκες 93:24, 26–28.
3. Α΄ Σαμουήλ 15:22.
4. Διδαχή και Διαθήκες 64:34.
5. Νεφί Α΄ 3:7.
6. Γένεση 22:12.
7. Γένεση 22:18.
8. Τζόζεφ Φ. Σμιθ, “Discourse,” *Deseret News*, 12 Νοεμβρίου 1873, 644.
9. Γκόρντον Χίνκλι, “If Ye Be Willing and Obedient,” *Ensign*, Δεκ. 1971, 125.
10. Αβραάμ 3:25.
11. Διδαχή και Διαθήκες 132:5.
12. Προς Εβραίους 5:8–9.
13. Βλέπε Κατά Ματθαίον 4:1–11.
14. Κατά Λουκάν 22:44.
15. Κατά Λουκάν 22:42.
16. Κατά Ιωάννην 21:22.
17. Διδαχή και Διαθήκες 93:28.

Διδασκαλίες του καιρού μας

Τα μαθήματα την τέταρτη Κυριακή της Μελχισεδικής Ιεροσύνης και της Ανακουφιστικής Εταιρείας θα είναι αφιερωμένα στο «Διδασκαλίες του καιρού μας». Κάθε μάθημα μπορεί να προετοιμασθεί από μία ή περισσότερες ομιλίες που εδόθησαν κατά την πιο πρόσφατη γενική συνέλευση (βλέπε διάγραμμα πιο κάτω). Οι πρόεδροι πασσάλου και περιφέρειας μπορούν να επιλέξουν ποιες ομιλίες θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν ή μπορούν να αναθέσουν αυτήν την ευθύνη σε επισκόπους και προέδρους κλάδου. Οι ηγέτες τονίζουν την αξία που έχει να μελετούν οι αδελφοί της Μελχισεδικής Ιεροσύνης και οι αδελφές της Ανακουφιστικής Εταιρείας τις ίδιες ομιλίες τις ίδιες Κυριακές.

Εκείνοι οι οποίοι παρακολουθούν τα μαθήματα της τέταρτης Κυριακής παροτρύνονται να μελετούν και να φέρνουν στην τάξη το τελευταίο τεύχος του περιοδικού της γενικής συνέλευσης.

Προτάσεις για την προετοιμασία ενός μαθήματος από ομιλίες

Προσευχηθείτε ώστε το Άγιο Πνεύμα να είναι μαζί σας καθώς μελετάτε και διδάσκετε την ομιλία

(τις ομιλίες). Ίσως μπίτε σε πειρασμό να προετοιμάσετε το μάθημα χρησιμοποιώντας άλλο υλικό, όμως οι ομιλίες της συνέλευσης είναι η εγκεκριμένη σειρά μαθημάτων. Η ανάθεσή σας είναι να βοηθήσετε τους άλλους να μάθουν και να ζουν το Ευαγγέλιο, όπως διδάχθηκε στην πιο πρόσφατη γενική συνέλευση της Εκκλησίας.

Διαβάστε ξανά την ομιλία (ομιλίες), αναζητώντας αρχές και διδαχές που καλύπτουν τις ανάγκες των μελών της τάξεως. Επίσης, αναζητήστε ιστορίες, παραπομπές στις γραφές και δηλώσεις από την ομιλία (ομιλίες), που θα σας βοηθήσουν να διδάξετε αυτές τις αλήθειες.

Κάνετε μία σκιαγράφιση για το πώς θα διδάξετε τις αρχές και τις διδαχές. Σκεφθείτε το ενδεχόμενο να συμπεριλάβετε ερωτήσεις που βοηθούν τα μέλη της τάξεως:

- Να αναζητήσουν αρχές και διδαχές στην ομιλία (ομιλίες).
- Να σκεφθούν τη σημασία τους.
- Να μιλήσουν για την κατανόηση του θέματος, για ιδέες, εμπειρίες και μαρτυρίες.
- Να εφαρμόσουν αυτές τις αρχές και τις διδαχές στη ζωή τους.

ΜΗΝΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΑΙ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ	ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
Απρίλιος 2013–Οκτώβριος 2013	Ομιλίες που εδόθησαν στη γενική συνέλευση Απριλίου 2013*
Οκτώβριος 2013–Απρίλιος 2014	Ομιλίες που εδόθησαν στη γενική συνέλευση Οκτωβρίου 2013*

* Για τα μαθήματα της τέταρτης Κυριακής Απριλίου και Οκτωβρίου, η ομιλία (ομιλίες) μπορεί να επιλεγεί από την προηγούμενη συνέλευση ή από την πλέον πρόσφατη. Οι ομιλίες είναι διαθέσιμες σε πολλές γλώσσες στο conference.lds.org.

Από τον Πρόεδρο Χένρυ Άιρινγκ
Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία

«Ελάτε σε μένα»

Με τα λόγια Του και το παράδειγμά Του, ο Χριστός μάς έχει δείξει πώς να Τον πλησιάζουμε.

Είμαι ευγνώμων που είμαι μαζί σας σε αυτήν τη συνέλευση της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Αυτή είναι η Εκκλησία Του. Παίρνουμε το όνομά Του επάνω μας καθώς εισερχόμαστε στο βασιλείο Του. Είναι ο Θεός, ο Δημιουργός και τέλειος. Είμαστε θνητοί, υποκείμενοι στον θάνατο και την αμαρτία. Εντούτοις, με την αγάπη Του για εμάς και την οικογένειά μας, μάς προσκαλεί να είμαστε κοντά σε Εκείνον. Αυτά είναι τα λόγια Του: «Πλησιάστε κοντά μου και εγώ θα πλησιάσω κοντά σας. Να με αναζητάτε επίμονα και θα με βρείτε. Ζητήστε και θα λάβετε. Κτυπήστε, και θα σας ανοιχτεί»¹.

Αυτήν την εποχή του Πάσχα λαμβάνουμε την υπενθύμιση γιατί Τον αγαπούμε και της υπόσχεσης που δίδει στους πιστούς μαθητές Του να γίνουν οι αγαπημένοι αδελφοί Του. Ο Σωτήρας έδωσε αυτήν την υπόσχεση και μας είπε πως, στην υπηρετήσή μας προς Εκείνον, έρχεται σε εμάς. Ένα παράδειγμα βρίσκεται σε μία αποκάλυψη προς τον Όλιβερ Κάουντερυ, καθώς υπηρετούσε τον Κύριο μαζί με τον Προφήτη Τζόζεφ

Σμιθ στη μετάφραση του Βιβλίου του Μόρμον: «Ίδές, εσύ είσαι ο Όλιβερ, και εγώ σου μίλησα ένεκα των επιθυμιών σου. Γι' αυτό φύλαξε καλά αυτά τα λόγια μέσα στην καρδιά σου. Να είσαι πιστός και επιμελής στην τήρηση των εντολών τού Θεού, και εγώ θα σε τυλίξω στην αγκαλιά τής αγάπης μου»².

Βίωσα τη χαρά του να έλθω κοντύτερα στον Σωτήρα και Εκείνος να έλθει κοντύτερα σε εμένα, μέσω απλών πράξεων υπακοής στις εντολές.

Είχατε τέτοιες εμπειρίες. Μπορεί να ήταν, όταν επιλέξατε να παρευρεθείτε σε μία συγκέντρωση μεταλήψεως. Ήταν για εμένα μία Ημέρα του Κυρίου, όταν ήμουν πολύ νέος. Εκείνες τις ημέρες λαμβάναμε τη μετάληψη κατά τη διάρκεια μίας απογευματινής συγκέντρωσης. Η ανάμνηση μίας ημέρας πριν από περισσότερα από 65 χρόνια, όταν τηρούσα την εντολή να συγκεντρώνομαι με την οικογένειά μου και με τους Αγίους, ακόμη με φέρνει πιο κοντά στον Σωτήρα.

Ήταν σκοτεινά και έκανε κρύο έξω. Θυμάμαι που αισθανόμουν φως και θέρμη στην εκκλησία εκείνο το

βράδυ με τους γονείς μου. Πήραμε από τη μετάληψη, που μας χορήγησαν οι φέροντες την Ααρωνική Ιεροσύνη, συνάπτοντας διαθήκη με τον Επουράνιο Πατέρα μας να θυμόμαστε πάντοτε τον Υιό Του και να τηρούμε τις εντολές Του.

Στο τέλος της συγκέντρωσης τραγουδήσαμε τον ύμνο «Μαζί μου μείνε αυτό το βράδυ», με τα λόγια σε αυτόν «Ω Σωτήρα μείνε απόψε μαζί μου»³.

Αισθάνθηκα την αγάπη και την εγγύτητα του Σωτήρος εκείνο το βράδυ. Και αισθάνθηκα την παρηγοριά του Αγίου Πνεύματος.

Ήθελα να αναζωπυρώσω για άλλη μια φορά τα συναισθήματα της αγάπης για τον Σωτήρα και την εγγύτητά Του που αισθάνθηκα κατά τη διάρκεια εκείνης της συγκέντρωσης μεταλήψεως στη νεανική μου ηλικία. Έτσι, προσφάτως τήρησα μία άλλη εντολή. Ερευνούσα στις γραφές. Σε αυτές, ήξερα ότι μπορούσα να ανατρέξω, για να με κάνει το Άγιο Πνεύμα να αισθανθώ αυτό που είχαν αισθανθεί οι μαθητές του ανεστημένου Κυρίου, όταν απεδέχθη την πρόσκλησή τους να έλθει στο σπίτι τους και να μείνει μαζί τους.

Διάβασα για την τρίτη ημέρα μετά τη σταύρωση και την ταφή Του. Πιστές γυναίκες και άλλοι βρήκαν την πέτρα κυλισμένη από τον τάφο και είδαν ότι το σώμα Του δεν ήταν εκεί. Είχαν έλθει από αγάπη για Εκείνον, για να χρίσουν το σώμα Του.

Δύο άγγελοι κάθονταν κοντά και ρώτησαν γιατί φοβήθηκαν, λέγοντας:

«Τι αναζητάτε τον ζωντανό ανάμεσα στους νεκρούς;

»Δεν είναι εδώ, αλλά αναστήθηκε. Θυμηθείτε πώς σας είχε μιλήσει, ενώ βρισκόταν ακόμα στη Γαλιλαία, λέγοντας, ότι: Ο Υιός του ανθρώπου πρέπει να παραδοθεί σε χέρια αμαρτωλών ανθρώπων, και να σταυρωθεί, και την τρίτη ημέρα να αναστηθεί»⁴.

Το Ευαγγέλιο του Μάρκου προσθέτει την καθοδήγηση από έναν εκ των αγγέλων: «Αλλά, πηγαίνετε, πείτε στους μαθητές του, και στον Πέτρο, ότι πηγαίνει πριν από σας στη Γαλιλαία· εκεί θα τον δείτε, όπως σας είχε πει»⁵.

Οι Απόστολοι και οι μαθητές είχαν συγκεντρωθεί στην Ιερουσαλήμ. Όπως ενδεχομένως και εμείς, φοβήθηκαν και αναρωτήθηκαν καθώς μιλούσαν μεταξύ τους σχετικά με το τι σήμαινε για εκείνους ο θάνατός Του και οι αναφορές ότι ανέστη Εκείνος.

Δύο εκ των μαθητών περπάτησαν εκείνο το απόγευμα από την Ιερουσαλήμ στον δρόμο προς Εμμαούς. Ο ανεστημένος Χριστός εμφανίστηκε στον δρόμο και περπάτησε μαζί τους. Ο Κύριος είχε έλθει σε αυτούς.

Το βιβλίο του Λουκά μάς επιτρέπει να περπατήσουμε μαζί τους:

«Κι ενώ μιλούσαν και συζητούσαν, καθώς πλησίασε και ο ίδιος ο Ιησούς, πορευόταν μαζί τους.

»Αλλά, τα μάτια τους κρατιόνταν για να μη τον γνωρίσουν.

»Και τους είπε: Ποια είναι αυτά τα λόγια, που συνομιλείτε αναμεταξύ σας καθώς περπατάτε, και είστε σκυθρωποί;

»Και αποκρινόμενος ο ένας, που ονομαζόταν Κλεόπας, του είπε: Εσύ μονάχος παροικείς στην Ιερουσαλήμ, και δεν έμαθες τα όσα έγιναν σ' αυτήν κατά τις ημέρες αυτές;»⁶.

Του είπαν για τη λύπη τους που είχε πεθάνει ο Ιησούς, ενώ ευελπιστούσαν πως θα ήταν ο Λυτρωτής του κόσμου.

Πρέπει να υπήρξε στοργή στη φωνή του ανεστημένου Σωτήρος καθώς μιλούσε στους δύο αυτούς θλιμμένους και πενθούντες μαθητές:

«Κι αυτός είπε σ' αυτούς: Ω, ανόητοι και βραδείς στην καρδιά στο

να πιστεύετε σε όλα όσα μίλησαν οι προφήτες·

»δεν έπρεπε ο Χριστός να τα πάθει αυτά, και να μπει στη δόξα του;

»Και αφού άρχισε από τον Μωυσή και από όλους τους προφήτες, τους εξηγούσε τα γραμμένα για τον εαυτό του σε όλες τις γραφές»⁷.

Τότε ήλθε η στιγμή που ζέστανε την καρδιά μου, από τότε που ήμουν μικρό αγόρι:

«Και πλησίασαν στην κωμόπολη, όπου πορευόνταν· και αυτός προσποιόταν ότι πηγαίνει πιο μακριά.

»Και τον παρακάλεσαν επίμονα, λέγοντας: Μείνε μαζί μας, επειδή πλησιάζει το βράδυ, και έκλινε η ημέρα. Και μπήκε μέσα για να μείνει μαζί τους»⁸.

Ο Σωτήρας απεδέχθη εκείνη τη νύκτα την πρόσκληση να εισέλθει στο σπίτι των μαθητών Του κοντά στο χωριό Εμμαούς.

Κάθισε να φάει μαζί τους. Πήρε ψωμί, το ευλόγησε, το έκοψε και τους το έδωσε. Τα μάτια τους άνοιξαν, ώστε Τον γνώρισαν. Τότε εξηφανίσθη από μπροστά τους. Ο Λουκάς κατέγραψε για εμάς τα συναισθήματα αυτών των ευλογημένων μαθητών: «Και είπαν αναμεταξύ τους: Δεν καιγόταν μέσα μας η καρδιά μας, όταν μας μιλούσε στον δρόμο, και μας εξηγούσε τις γραφές;»⁹.

Εκείνη την ίδια ώρα, οι δύο μαθητές έσπευσαν πίσω στην Ιερουσαλήμ να πουν στους ένδεκα Αποστόλους τι τους είχε συμβεί. Εκείνη τη στιγμή ο Σωτήρας εμφανίστηκε ξανά.

Ανασκόπησε τις προφητείες για την αποστολή Του να εξιλεωθεί για τις αμαρτίες όλων των τέκνων του Πατέρα Του και να σπάσει τα δεσμά του θανάτου.

«Και τους είπε: Έτσι είναι γραμμένο, και έτσι έπρεπε να πάθει ο Χριστός, και να αναστηθεί από τους νεκρούς την τρίτη ημέρα,

»και να κηρυχθεί στο όνομά του μετάνοια και άφεση αμαρτιών σε όλα τα έθνη, ξεκινώντας από την Ιερουσαλήμ.

»Κι εσείς είστε μάρτυρες γ' αυτών»¹⁰.

Τα λόγια του Σωτήρος ισχύουν επίσης για εμάς όπως ίσχυαν για τους μαθητές Του τότε. Είμαστε μάρτυρες αυτών των πραγμάτων. Και η ένδοξη προσταγή που αποδεχθήκαμε καθώς βαπτισθήκαμε στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών έγινε απλή για εμάς από τον προφήτη Άλμα πριν από αιώνες, στα νερά του Μόρμον:

«Και έγινε ώστε τους είπε: Ιδέστε, εδώ είναι τα νερά του Μόρμον (γιατί έτσι λέγονταν), και τώρα, καθώς επιθυμείτε να έλθετε στο ποίμνιο του Θεού, και να λέγεστε λαός του, και δέχστε να σηκώνετε ο ένας του άλλου τα βάρη, για να γίνονται ελαφριά.

»Μάλιστα, και δέχστε να πενθείτε με εκείνους που πενθούν, μάλιστα, και να ανακουφίζετε εκείνους που έχουν ανάγκη ανακούφισης, και να σταθείτε ως μάρτυρες του Θεού σε όλες τις στιγμές και στα πάντα, και σε όλους τους τόπους που μπορεί να βρεθείτε, ακόμη και μέχρι θανάτου, ώστε να σας λυτρώσει ο Θεός, και να συμπεριληφθείτε με αυτούς τής πρώτης ανάστασης, ώστε να έχετε ζωή αιώνια—

»Λοιπόν, σας λέω, αν αυτό είναι η επιθυμία της καρδιάς σας, τι σας εμποδίζει να βαφτιστείτε στο όνομα του Κυρίου, ως μαρτυρία ενώπιόν του ότι συνήψατε διαθήκη μαζί του, ότι θα τον υπηρετείτε και θα τηρείτε τις εντολές του, ώστε να ξεχύσει το Πνεύμα του αφθονότερα επάνω σας;

»Και τώρα, όταν ο λαός άκουσε αυτά τα λόγια, χτύπησαν τα χέρια τους από χαρά και αναφώνησαν: Αυτή είναι η επιθυμία τής καρδιάς μας»¹¹.

Είμαστε υπό διαθήκη τόσο να ανυψώνουμε όσους είναι σε ανάγκη όσο και να είμαστε μάρτυρες του Σωτήρος όσο ζούμε.

Θα μπορούμε να το κάνουμε αυτό με επιτυχία, εφόσον αισθανόμαστε αγάπη για τον Σωτήρα και τη δική Του αγάπη για εμάς. Καθώς είμαστε πιστοί στις υποσχέσεις που έχουμε δώσει, θα αισθανόμαστε την αγάπη

μας για Εκείνον. Θα αυξηθεί, επειδή θα αισθανόμαστε τη δύναμή Του και ότι Εκείνος πλησιάζει κοντά μας στην υπηρετήσή Του.

Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον μάς έχει υπενθυμίσει συχνά την υπόσχεση του Κυρίου προς τους πιστούς μαθητές Του: «Και όποιος σας δεχτεί, εκεί θα είμαι και εγώ, γιατί εγώ θα βαδίζω ενώπιον του προσώπου σας. Θα βρίσκομαι στα δεξιά σας και στα αριστερά σας, και το Πνεύμα μου θα είναι μέσα στην καρδιά σας, και οι άγγελοί μου τριγύρω σας, για να σας σηκώνουν»¹².

Υπάρχει ένας άλλος τρόπος με τον οποίον εσείς και εγώ Τον έχουμε αισθανθεί να πλησιάζει κοντύτερα σε εμάς. Καθώς Του προσφέρουμε αφοσιωμένη υπηρετήση, πλησιάζει κοντύτερα σε όσους αγαπούμε στην οικογένειά μας. Κάθε φορά που εκαλούμην στην υπηρετήση του Κυρίου να μετακομίσω ή να αφήσω την οικογένειά μου, έφθανα στο σημείο να διαπιστώνω ότι ο Κύριος ευλογούσε τη σύζυγό μου και τα παιδιά μου. Προετοίμαζε στοργικούς υπηρέτες Του και ευκαιρίες για να φέρνει την οικογένειά μου κοντύτερα σε Εκείνον.

Έχετε αισθανθεί την ίδια αυτή ευλογία στη ζωή σας. Πολλοί από εσάς έχετε αγαπημένα άτομα, τα οποία περιπλανώνται πέρα από το μονοπάτι της αιώνιας ζωής. Διερωτάσθε τι μπορείτε να κάνετε περισσότερο, για να τα φέρετε πίσω. Μπορείτε να βασίζεστε στον Κύριο για να τα πλησιάσετε καθώς Τον υπηρετείτε με πίστη.

Θυμάστε την υπόσχεση του Κυρίου προς τον Τζόζεφ Σμιθ και τον Σίδνεϊ Ρίγκτον, όταν ήταν μακριά από την οικογένειά τους σε αποστολές Του: «Φίλοι μου Σίδνεϊ και Τζόζεφ, οι οικογένειές σας είναι καλά. Αυτοί βρίσκονται στα δικά μου χέρια, και θα κάνω μ' αυτούς ότι μου φαίνεται καλό. Γιατί σε μένα είναι κάθε εξουσία»¹³.

Σαν τον Άλμα και τον βασιλιά Μωσία, ορισμένοι πιστοί γονείς έχουν υπηρετήσει τον Κύριο πολύ

καιρό και όμως είχαν παιδιά που περιπλανούνταν παρά τη θυσία των γονέων τους για τον Κύριο. Έχουν κάνει ό,τι μπορούσαν, χωρίς προφανές αποτέλεσμα, ακόμη και με βοήθεια από άλλους στοργικούς και πιστούς φίλους.

Ο Άλμα και οι Άγιοι της εποχής του προσευχήθηκαν για τους γιους τους και τους γιους του βασιλιά Μωσία. Ένας άγγελος ήλθε. Οι προσευχές σας και οι προσευχές εκείνων που είναι πιστοί, θα οδηγήσουν τους υπηρέτες του Κυρίου στο να βοηθήσουν τα μέλη της οικογενείας σας. Θα τα βοηθήσουν να επιλέξουν τον δρόμο προς την οικία του Θεού, ακόμη και καθώς τους επιτίθεται ο Σατανάς και οι οπαδοί του, σκοπός των οποίων είναι να καταστρέφουν οικογένειες σε τούτη τη ζωή και στην αιωνιότητα.

Θυμάστε τα λόγια που είπε ο άγγελος στον Άλμα τον νεώτερο και τους γιους του Μωσία κατά την ανταρσία τους: «Και πάλι, ο άγγελος είπε: Ίδés, ο Κύριος άκουσε τις προσευχές τού λαού του, και επίσης τις προσευχές τού δούλου του, του Άλμα, ο οποίος είναι ο πατέρας σου. Γιατί αυτός έχει προσευχηθεί με μεγάλη πίστη σχετικά με σένα, για να μπορέσεις να αποκτήσεις γνώση τής αλήθειας. Λοιπόν, γι' αυτό το λόγο, ήλθα εγώ για να σε πείσω για τη δύναμη και την εξουσία τού Θεού, ώστε οι προσευχές των δούλων του να εκπληρωθούν σύμφωνα με την πίστη τους»¹⁴.

Η υπόσχεσή μου προς εσάς, οι οποίοι προσεύχεστε και υπηρετείτε τον Κύριο, δεν μπορεί να είναι ότι θα έχετε κάθε ευλογία που επιθυμείτε για τον εαυτό σας και την οικογένειά σας. Όμως μπορώ να σας υποσχεθώ ότι ο Σωτήρας θα πλησιάσει κοντά σας και θα ευλογήσει εσάς και την οικογένειά σας με ό,τι είναι καλύτερο. Θα έχετε την παρηγοριά της αγάπης Του και θα αισθάνεστε την απάντηση ότι πλησιάζει κοντύτερα σε εσάς καθώς εκτείνετε τους βραχίονές σας προσφέροντας υπηρεσία στους άλλους. Καθώς

δένετε τις πληγές όσων έχουν ανάγκη και προσφέρετε τον καθαρό της εξιλεώσεώς Του σε όσους θλίβονται στην αμαρτία, η δύναμη του Κυρίου θα σας υποστηρίξει. Οι βραχίονές Του είναι προτεταμένοι με τους δικούς σας, για να επικουρείτε και να ευλογείτε τα τέκνα του Επουράνιου Πατέρα μας, συμπεριλαμβανομένων αυτών στην οικογένειά σας.

Υπάρχει μια ένδοξη επιστροφή στο σπίτι προετοιμασμένη για εμάς. Τότε θα δούμε εκπληρωμένη την υπόσχεση του Κυρίου που έχουμε αγαπήσει. Εκείνος είναι Αυτός που μας καλωσορίζει στην αιώνια ζωή μαζί Του και με τον Επουράνιο Πατέρα μας. Ο Ιησούς Χριστός το περιέγραψε κατ' αυτόν τον τρόπο:

«Να επιδιώκεις να φέρεις σε φως και να εδραιώσεις τη Σιών. Να τηρείς τις εντολές μου στα πάντα.

»Και αν τηρείς τις εντολές μου και ανθέςεις μέχρι τέλους, θα έχεις ζωή αιώνια, δώρο το οποίο είναι το ανώτερο από όλα τα δώρα του Θεού»¹⁵.

«Γιατί εκείνοι που ζουν θα κληρονομήσουν τη γη, και εκείνοι που πεθαίνουν θα αναπαυτούν από όλους τους μόχθους τους, και τα έργα τους θα τους ακολουθούν. Και θα λάβουν στέφανο στους τόπους διαμονής τού Πατέρα μου, τους οποίους έχω προετοιμάσει γι' αυτούς»¹⁶.

Καταθέτω μαρτυρία ότι μπορούμε με το Πνεύμα να ακολουθήσουμε την πρόσκληση του Επουράνιου Πατέρα: «Αυτός είναι ο Υιός μου ο Αγαπητός. Αυτόν να ακούσι!»¹⁷

Με τα λόγια Του και το παράδειγμά Του, ο Χριστός μάς έχει δείξει πώς να Τον πλησιάζουμε. Κάθε τέκνο του Επουράνιου Πατέρα, το οποίο έχει επιλέξει να εισέλθει μέσω της πύλης του βαπτίσματος στην Εκκλησία, θα έχει την ευκαιρία να διδαχθεί το Ευαγγέλιο Του και να ακούσει από τους κεκλημένους υπηρέτες Του την πρόσκληση: «Ελάτε σε μένα»¹⁸.

Κάθε υπηρέτης Του υπό διαθήκη εντός της βασιλείας Του επάνω στη γη και στον κόσμο των πνευμάτων, θα λάβει την καθοδήγησή Του με το Πνεύμα καθώς ευλογεί και υπηρετεί

άλλους για Εκείνον. Και θα αισθανθεί την αγάπη Του και θα βρει αγαλλίαση καθώς έρχεται κοντύτερα σε Εκείνον.

Είμαι μάρτυς της αναστάσεως του Κυρίου τόσο σίγουρα, σαν να ήμουν εκεί το βράδυ με τους δύο μαθητές στο σπίτι, στον δρόμο προς Εμμαούς. Ξέρω ότι ζει, τόσο σίγουρα όσο ήξερε ο Τζόζεφ Σμιθ, όταν είδε τον Πατέρα και τον Υιό στο φως ενός λαμπρού πρωινού, σε ένα δάσος στην Παλμύρα.

Αυτή είναι αληθινή Εκκλησία του Ιησού Χριστού. Μόνον στα κλειδιά της ιεροσύνης που κρατά ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον είναι η δύναμη για να επισφραγισθούμε σε οικογένειες, για να ζήσουμε για πάντα με τον Επουράνιο Πατέρα μας και τον Κύριο Ιησού Χριστό. Θα σταθούμε ενώπιον του Σωτήρος, πρόσωπο με πρόσωπο, την ημέρα της κρίσεως. Θα είναι μια ώρα χαράς για όσους

έχουν πλησιάσει κοντά σε Εκείνον στην υπηρετήσή Του σε αυτήν τη ζωή. Θα είναι μια ώρα χαράς να ακούσουν τα λόγια: «Εύγε, δούλε αγαθέ, και πιστέ»¹⁹. Καταθέτω μαρτυρία γι' αυτό ως μάρτυς του ανεστημένου Σωτήρος και Λυτρωτή μας στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Διδαχή και Διαθήκες 88:63.
2. Διδαχή και Διαθήκες 6:20.
3. "Abide with Me; 'Tis Eventide," *Hymns*, αρ. 165.
4. Κατά Λουκάν 24:5-7.
5. Κατά Μάρκον 16:7.
6. Κατά Λουκάν 24:15-18.
7. Κατά Λουκάν 24:25-27.
8. Κατά Λουκάν 24:28-29.
9. Κατά Λουκάν 24:32.
10. Κατά Λουκάν 24:46-48.
11. Μωσία 18:8-11.
12. Διδαχή και Διαθήκες 84:88.
13. Διδαχή και Διαθήκες 100:1.
14. Μωσία 27:14.
15. Διδαχή και Διαθήκες 14:6-7.
16. Διδαχή και Διαθήκες 59:2.
17. Τζόζεφ Σμιθ—Ιστορία 1:17.
18. Κατά Ματθαίον 11:28.
19. Κατά Ματθαίον 25:21.